

Vào dịp lễ Giáng Sinh vừa qua, đài phát thanh RFA đã phát loạt bài nói về tội ác của Công Sản tại trại giam Công Trại do thông tin viên Mục Lâm thực hiện.

Ảnh: Giáo X Các Thánh TĐ Đ ở VN. Rottenburg-Stuttgart

Trong bài đầu tiên, tác giả đề cập đến chuyện bách hại xảy ra tại nhà thờ lớn Hà Nội vào mùa Giáng Sinh năm 1959. Kết quả là linh mục chánh xứ Trại Văn Căn (sau là Hồng Y thời kỳ của giáo hội Công Giáo Việt Nam) bị 12 tháng tù treo, cha phó Nguyễn Văn Vinh cùng một số tu sĩ, giáo dân khác bị bắt đưa vào trại giam Công Trại và tất cả đã bị mình trong chôn đả ngục trần gian này. Điều đáng nói ở đây là thực phẩm trực tiếp của và bách hại chính là Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo, tiền thân của cái gọi là Ủy Ban Đoàn Kết Công Giáo Việt Nam hôm nay, tổ chức do nhà nọ thành lập này đã gây bất bạo động trên trang cho giáo hội Công Giáo, đã giúp Công Sản lên ngôi vào hàng ngũ lãnh đạo giáo hội và hiện đang tiếp tục đóng vai trò trung gian để “nối kết” giáo hội Công Giáo và nhà nọ Công Sản qua chiêu bài “đồng thi”. Xin bấm vào [link](#)

để xem (và nghe) loạt bài này.

Độc lập và nhàn trang sự viết bằng máu và nước mắt của giáo hội Miền Bắc để chờ đợi Công Sản, nhưng ai còn có chút lòng với Giáo Hội không khiếm tốn và cảm phục cho cái chính sách tàn ác của những người Công Sản, thì Liên Xô qua Trung Quốc, đến Việt Nam. Và cảm thông cho cái thái độ im lặng, nhàn nhàn và bất hợp tác của các vị chức sắc miền Bắc trong một thời gian dài. Các ngài chôn có sự lạ nào khác, vì chôn trên những nhàn quán của Công Sản là tiêu diệt Công Giáo thế này, không thế này, không khoan nhượng. Những giáo sĩ, giáo dân thì nghĩ phía này muốn trung thành với niềm tin của mình thì bắt buộc phải bỏ đi trên những con đường khác nhau. Qua những kinh nghiệm đau đớn, giáo hội Miền Bắc đã chín chắn hơn, hiểu rõ CS hơn và cung cách tiếp cận, ứng xử với CS cũng già dặn hơn như

chúng ta thấy được qua biên cảnh Đàng Chiêm hay Thái Hà. Người không tán thành thì chỉ trích thái độ của các giám mục miền Bắc là “não trạng ngụy Vatican” và họ cũng vô tội “đời tôi đời họ” với Công Giáo miền vô thần.

Đời tôi đời họ dĩ nhiên là đời u tối, nhưng đời tôi chỉ đời Công Giáo miền vô thần, không bao giờ người công giáo đời tôi đời họ theo đúng nghĩa: nói chuyện với nhau một cách bình đẳng, không có cái cung cách kẻ trên – người dưới, kẻ vênh vác – người khúm núm; trình bày một cách thẳng thắn nhưng gì muốn nói với nhau, và lắng nghe nhau trong tinh thần tôn trọng: nếu anh sai tôi có quyền chỉ cho anh thấy cái sai mà không hề bắt anh dấy, trừ thù; nếu tôi nói đúng thì anh phải thành tâm, phải sửa đời. Nếu người vào bàn chỉ để nghe người ta “lên lớp”, “hô khẩu hiếu”, còn mình thì chỉ chú tài hay nói vuốt theo, mình chỉ có thể tán thành chứ không có quyền phản đời, khi ý kiến hai bên bắt đời thì hãy giành quyền bác bỏ ý kiến của mình và hành động theo ý của họ thì đó không phải là đời tôi đời họ mà là mối tương quan của kẻ thẳng thắn và người bợ đỡ.

Giáo Hội Công Giáo Việt Nam hôm nay bắt chỉ trích từ phía vô số thế lực đương trước nhưng vẫn để họ thẳng thắn liên quan đến sự sống còn của dân tộc, hay những thế lực xã hội, những bất công, nghẹt ch lý xảy ra hàng ngày, khắp nơi trên miền lãnh thổ và xảy ra khắp miền đất nước. Đều biên họ cho thái độ bàng quang, vô cảm này, người ta thẳng thắn đương ra cái lý do “giáo hội không làm chính trị”. Thẳng thẳng nghe cũng có vẻ có lý. Nhưng suy xét cho kỹ thì rõ ràng không phải vậy, mà đó chỉ là cái cớ để né tránh những va chạm với kẻ có quyền thế nhằm đời lợi ích an toàn cho bản thân và những đời công nhân ân sống đời ban phát bằng cách này cách khác. Đương ý là giáo hội có sự sống riêng, không lập đời giành lợi ích chính quyền đời cai trị quốc gia, hay hô hào dùng bạo lực trực tiếp những đời này, họ bắt những đời kia; những việc đó không phải là quyền của những người con đời đương tu trì đang làm nhiệm vụ cai quản giáo hội. Nhưng lên tiếng đương trước những bất công và nghẹt ch lý của xã hội, cũng vô cái đúng, phê phán cái sai không phải là làm chính trị. Cho dù phải chịu bách hại, phải chấp nhận hy sinh thì những người con đời đương bắt chân theo Thuyết Chí Thánh cũng vẫn luôn đời cầm giữ làm chức cho lợi phải.

Xin đời của một thí dụ về thái độ của những người đời Thiên Chúa trao phó đương trách đời đương đoàn chiên của Ngài: Hiện nay Việt Nam là nước có tỉ lệ phá thai cao nhất Đông Nam Á. Theo thẳng kê chính thức của nhà nước thì mỗi người phải Việt Nam phá thai 2,5 lần trong đời. Nếu kẻ của những đương hợp không chính thức (phá thai chui, phá thai bí mật vì những đương không ghi vào sổ hay phá thai bằng những đương pháp dân gian...) thì số lần phá thai trong đời người phải Việt Nam còn cao hơn nữa, có thể là cao nhất thế giới cũng nên. Xin đời của Hội Đàng Giám Mục Việt Nam đã làm gì đương trước những ác kinh khủng này? Điều đáng nói là xã hội (trong đó có những con chiên mà các ngài có nhiệm vụ chăn dắt) ngày càng trở nên thẳng vô cảm đương trước thẳng đương này, họ không xem đó là thẳng ác nữa. Hay là các ngài vô tư quá không nhìn thẳng? Hội Đàng Giám Mục có dám đời với những đương người có trách nhiệm với xã hội và việc này không? Có dám giống lên tiếng nói của đời đương trị đương cầm quyền hàng triệu thai nhi vô tội bị “tàn sát” hàng năm không? hay đó là việc của nhà nước? Giáo Hội “không làm

chính trị” nên không tin để công nhân?

Một hiện tượng đáng công đang diễn ra, không thể chấp nhận được là với những người còn lòng tin tâm là việc của Chủ tịch tỉnh, các quan chức hàng đầu trong tỉnh Hà Giang hè nhau đi mua dâm nư sinh, mà người dâm nư chính là ông hiện tại trong ngôi trường các em học, sau đó chính các em nư sinh lại bị bắt tù trong khi các quan vô sự. Mọi đây, các công quan đi tra đã đưa ra kết luận là “không để công nhân” để bù đắp cho các quan, nghĩa là họ được “hàng an toàn” trong khi hai cô bé nư nhân như bé tôi nghi ngờ cô thân cô thì kia vẫn đang (và sẽ) phải tiếp tục công tử. Những người công nhân có trách nhiệm về điều đó đâu công nhân mà không ai có tin nói truyền giáo nư trường như hoang đường y đang xảy ra trên đất nước Việt Nam ?

Những người mang số mệnh Ngôn Sĩ trên vai đã làm gì truyền giáo công nhân hàng trăm, hàng ngàn đồng bào bị chính quyền công nhân bắt, đánh đập, xua đuổi ra khỏi mái nhà, khu đất mà tiên hơ bao đời vun xới để “thu hơ” để bán cho những doanh nghiệp với giá gấp trăm, gấp ngàn lần số tiền nhận được từ truyền giáo cho những học sinh và nghiên cứu gia. Số tiền lớn thì quan chức chính quyền chia nhau bộn tui! Thế thì, những người dâm nư giáo hội đã không có tin nói nào công, thậm chí khi chính những tín hữu công nhân, đau khổ kia chấp nhận cùng chấp nhận công nhân mình để kêu gọi (truyền giáo hơ Công Nhân Đu), thì những công nhân câu trả lời lại như lòng, vô công, vô tri: “rất tin công, tôi không làm được công gì công ...”, và bị công nhân đàn chiên công nhân mình truyền giáo đàn sói đ. Những giáo dân khổ như khổ kia chấp nhận công nhân, hơ tiếp công nhân kêu gọi đ. Những công nhân cao hơ: Hội Đ. Truyền Giáo Giám M, Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình công nhân Hội Đ. Truyền Giáo Giám M. Tin kêu gọi công nhân như những người tin truyền giáo đã vang đi khắp nơi trên thế giới. Lần này, người ta công nhân thế y để công nhân công nhân thêm một chút vui mừng (?) khi thế y là [thông tin Giám Mục Nguyễn Thái Hợp](#) chấp nhận Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình gửi cho chấp nhận UBND thành phố Đà Nẵng. Những rồi sau khi lá thư để công nhân công nhân thì những người dân vô tội kia vẫn bị đưa ra tòa, bị xử án, không có một đồng hồ nào cho thế y nhà công nhân, để công nhân công nhân chính quyền công nhân, thậm chí hơ còn tiếp công nhân công nhân để đưa, công nhân công nhân nhà công nhân quy. Đ. Nay người ta chấp nhận thế y một tin nói khác thì phía giáo quy, mà chấp nhận thế y hình như “hư ngh như thế m thì t” giữa giám công nhân công nhân với ông x p công nhân cũ công nhân ngày kia. Nếu số “can thiệp” công nhân hội để truyền giáo giám công nhân công nhân đó thì có lẽ không quá đáng khi bị các ngài đã “đánh truyền giáo b dù”. Trong việc này, có thể một trong 2 truyền giáo h p sau đây đã xảy ra: Truyền giáo h p 1: Hội Đ. Truyền Giáo Giám M công nhân lòng mu n can thiệp như chính quy không để m x a đ, công tiếp công nhân hành vi công nhân để công nhân dân. Đi u này công nhân công nhân không xem Hội Đ. Truyền Giáo Giám M là để tác để để thế y, và Hội Đ. Truyền Giáo Giám M cũng im lặng, công nhân nhiên chấp nhận như cách công nhân công nhân (và bắt nhân) này. Truyền giáo h p 2 là thế y để công nhân (trong cũng như ngoài công nhân) “b công xúc” quá nên các ngài cho tung ra một lá thư để công nhân công nhân xì xú b p, rồi thôi. Trong công 2 truyền giáo h p, các công nhân chặn để Giáo Hội Công Giáo Việt Nam đã không làm tròn vai trò công nhân công nhân chặn để với đoàn chiên, công nhân công nhân vai trò làm công nhân và bệnh công nhân công nhân.

Vào cuối tháng 11-2010 để hơ Dân Chúa, để công Hội Đ. Truyền Giáo giám công nhân cho là một bị công nhân công nhân

đi c̣a Giáo Hội Công Giáo Việt Nam, ṿa qua đi ṿi ḷo nghi long tṛng và nḥng bài tham lụn không ḷy gì làm đ̣c bịt, đ̣c c̣p đ̣n nḥng ṿn đ̣ chung chung, vô ṭi ṿ, ai cũng tḥy, trong khi nḥng địu ṭi quan tṛng ḷi c̣ tình tránh né, lãng quên. Nḥng ṿn đ̣ “nóng” nḥ: ṣ băng họi ṭt cùng ṇn đ̣o đ̣c; nịm tin c̣a giáo dân vào nḥng ṿ đ̣i dịn Thiên Chúa ḅ ṭn tḥng tṛm tṛng; ṣ can thịp thô ḅo c̣a tḥ quỵn vô tḥn vào ṇi ḅ các tôn giáo (nói chung) và Công giáo (nói riêng); nḥng ḅt công, áp ḅc tràn lan kḥp ṇi mà ṇn nhân chính là nḥng con ng̣i bé nḥ, cô đ̣n mà giáo ḥi có ḅn pḥn pḥi bênh ṿc; pḥn ṇ, tṛ gái, công nhân Việt Nam ḅ buôn bán nḥ nḥng món hàng... không ḥ đ̣c nêu lên trong đ̣i ḥi “hoành tráng” y.

Đ̣i ḥi dân Chúa ṿa đ̣c c̣ ṭ cḥc có ṛt nhịu đ̣i ṃ gịng ṿi cách ṭ cḥc c̣a nḥng cục đ̣i ḥi đ̣ng: nḥng cục ṿn đ̣ng, tuỵn cḥn đ̣i bịu, nḥng thành pḥn “không nên cho tham đ̣” ḅ lọi ra ḅng cách này hay cách khác... Cho dù ṿ giám ṃc đ̣i dịn ḥi đ̣ng giám ṃc gịi thích nḥ tḥ nào, cũng không thuỵt pḥc đ̣c ng̣i tín ḥu ṿ ṿi c̣ dòng Chúa C̣u Tḥ, ṃt ḥi dòng ḅ tḥ, hịn dịn Vịt Nam hàng tḥ ḳ nay, đã đóng góp ṛt nhịu cho công ṿi c̣ qụng bá Tin Ṃng, đã đ̣ng hành ṿi Giáo Hội Việt Nam qua nhịu tḥng tṛm ḷi không có đ̣i dịn trong đ̣i ḥi này. Địu đáng chú ý là dòng Chúa C̣u Tḥ không đ̣c đ̣ng và nhà ṇc C̣ng Ṣn Việt Nam dành cho nhịu thịn c̣m (ṇu không mụn nói là cảm ghét, mụn khai tṛ) cḥ vì các cha dòng Chúa C̣u Tḥ không cḥp nḥn cú đ̣u cḥp nḥn cái ác, không cḥu im ḷng tṛc ḅt công.

Nḥn đ̣c c̣p đ̣n dòng Chúa C̣u Tḥ, xin đ̣c c̣ ṃ ṃt đ̣u ngọc nḥ: Giáo dân Việt Nam ai cũng tḥy ṣ khác tḥng và vô lý khi dòng Chúa C̣u Tḥ ở Sài Gòn mụn phong cḥc cho các cha, các tḥ y ḷi pḥi lên ṭn vùng Cao Nguyên ṃi Giám Ṃc Micae Hoàng Đ̣c Oanh “xụng núi” đ̣ truỵn cḥc khi mà ngay ṭi Sài Gòn có ṃt ḥng y và ṃt giám ṃc, xa ḥn thì Xuân Ḷc, Bà Ṛa, Phan Thịt, Ṃ Tho... ṇi nào cũng có giám ṃc. Ṭi sao đi đ̣n ṭn Kon Tum ṃi ṃt ṿ cḥ ṭ? Và không pḥi ng̣u nhiên khi ṿ cḥ cḥn đ̣ng kính này cũng là ṃt đ̣i ṭng “đ̣c” nhà ṇc đ̣c bịt chú ý vì ṣ kḥng khái c̣a ngài. Cḥng ḷ không đ̣c lòng nhà ṇc vô tḥn cũng có nghĩa là không đ̣c lòng giáo quỵn? Có khi nhà ṇc cḥa khai tṛ thì giáo quỵn đã khai tṛ tṛc. Ng̣i i giáo dân Việt Nam không dám tin địu này, nḥng tṛc nḥng ṣ kịn hịn nhiên nḥ ṿy, xin nḥng ng̣i có trách nhịm hãy lý gịi làm sao cho thuỵt pḥc. Cách nay ṃt vài năm, chú tôi, ṃt linh ṃc cai qụn ṃt giáo x̣ ở đ̣a pḥn Xuân Ḷc, đã ḅ giám ṃc đ̣a pḥn cách cḥc, cho ṿ ng̣i cḥi x̣i ṇc dù cḥa đ̣n tụi ngḥ ḥu cḥ vì ông dám lên tịng pḥn đ̣i nhà ṇc ḷn chịm đ̣t c̣a giáo x̣ ông cai qụn. Trên đ̣t ṇc Việt Nam còn bao nhiêu ṿ linh ṃc ḅ “ḳ lụt” ví ḍm pḥn đ̣i hành đ̣ng c̣p ngày c̣a nhà ṇc nḥ chú tôi?

Hôm tṛc, đ̣c bài [Trung Qục: Giáo ḥi ṭ tṛ – Việt Nam: Tôn giáo ḷ ḥi](#) c̣a cha pascal Nguyễn Ngọc Ṭnh tḥ y ngài phân tích tḥ ṭ đúng, tôi c̣m pḥc nḥng tịng nói can đ̣m (và cô đ̣n) nḥ ṿy c̣a cha Ṭnh, cha Đ̣ Xuân Qụ và ṃt ṣ hịm hoi nḥng ṿ cḥ cḥn “uy vũ

bớt năng khuếch tán". May mà giáo hội Việt Nam hôm nay còn có các ngài. Dù biết có thể sẽ phải trả giá bởi những cách trả thù hèn hạ của chính quyền, có khi phải trả bằng cả chính mạng sống của mình những các ngài vẫn can đảm cất tiếng. Sống với Công Sơn lâu ngày, các vị có trách nhiệm trong giáo hội của mình cũng bắt nhúng cái bình "hoành tráng" và hình thức, để khỏi vướng bận dung", những phần phô trương bằng mặt hàng là đi vào chi tiêu sâu của tâm linh qua các lễ hội đình đám của các giáo xứ, giáo phận. Tôi không vội đưa ra nhận xét, vì không phải tất cả các linh mục, giám mục đều như vậy, những người phải đau lòng nhìn nhận rằng họ đang phô trương ngày càng phần bị trong giáo hội Việt Nam. Thông thường, các Giám Mục, Linh Mục của hành lễ kỷ niệm vào những dịp ngân khánh (25 năm), kim khánh (50 năm) ngày chủ nhật. Ngày nay, nhiều vị chủ nhật kỷ niệm hàng năm, rất "hoành tráng", để phô trương thanh thế, để tiêu tiền họ là để làm tốt những ân và đền bù những đã đi qua và cầu xin ân sống trên bề mặt những sự thật.

Vài ngày nữa đây, sẽ là lễ mừng Năm Thánh kỷ niệm 350 năm thiết lập Giáo Hội tại Việt Nam, kỷ niệm 50 thiết lập hàng Giáo phẩm Việt Nam, có mặt đi đến nhà nước Việt Nam, nghe nói là chủ tịch nước Nguyễn Minh Trí. Đã đến tham dự, lẽ nào lại không lên để đi đến vẫn, thế là những Công Sơn vô thần lại để cho chính diện đàn của đi hội để hô khẩu hiệu, để duy trì hàng giáo phẩm và giáo dân Việt Nam. Nghĩ thế vì cái đó, ai còn có lòng yêu mến giáo hội không khi ngăn ngấm, cay đắng và đau lòng.

Sống kiên cường đây của giáo hội bên Trung Quốc là gáo nước nhúng và niềm hy vọng của những ai còn mặt mũi và "thiền chí để thi" những người Công Sơn vô thần: Giáo Hội Công Giáo Hoàn Vũ, để ngẩng đầu là Đức Giáo Hoàng Bên Đức 16 đã từ thiền chí mục đích tay với chính quyền Trung Quốc bằng những những bằng quan trọng: công nhận mặt sống giám mục, linh mục của giáo hội do nhà nước thành lập, để ngẩng ý cho chính quyền Công Sơn để có ý kiến trong việc lập ra chức giám mục. Thế những Công Sơn đã trả mặt: chính quyền Trung Quốc mặt đây ngang nhiên phong chức giám mục không cần sự để ngẩng ý của tòa thánh Vatican, công khai bách các giám mục hiệp thông với Vatican phải tham dự lễ tôn phong. Họ vờ a cho mặt để hội giáo dân, để đi đến chính quyền để nể để hội để công khai công kích Vatican. Để hội này để bị mặt giám mục quóc doanh làm chủ tịch Hội Đức Giám Mục Trung Quốc.... Để nể Đức Giáo Hoàng, những chỉ trưng để bàn tay ra hòa giải với những người Công Sơn vô thần, dù không muộn, đã phải công khai, mặt nhể lên tiếng chủ trích Bộ kinh xâm phạm trưng trưng tên do tôn giáo của người dân. Thêm mặt trưng của sự trưng mặt của Công Sơn.

Tôi sao các vị lãnh đạo giáo hội Việt Nam cần phải đặt vấn đề "để thi" với "để để" trong trưng quan với nhà nước? Tôi sao không thế cả xã với nhau bằng mặt trưng quan giữa những con người trưng thành: tôi luôn luôn cần sống để với anh với lòng từ từ, cả xã với anh bằng tình người và anh cũng hãy cả xã với tôi trong tinh thần này. Nếu anh có gì sai thì tôi có quyền nói là nó sai, anh không để công khai bách tôi phải làm người với lòng tâm của tôi. Nói như vậy với nhà nước có phải là "làm chính trị" không? hay là cần phải "tốt để để để" mặt để? và "tốt để để" theo lẽ lẽ gì thích của Công Sơn là gì nếu không phải là ngoan ngoãn cúi đầu

“chúng ta hành” mà tôi sẽ đáp lại tất cả nhà nôm c?

Hãy nhìn chúng ta vào hiện tình của Giáo Hội Việt Nam hôm nay để thấy rằng giáo hội Công Giáo Việt Nam đang đứng trước những thách thức mới. Bàn tay chúng ta luống cuống của Công Giáo Sĩ n vô th n ngày càng luống sâu vào những hoạt động của giáo hội không khi làm cho những giáo dân, giáo sĩ yêu mến giáo hội lo âu. Những người Công Giáo không được quy n đánh mất niềm tin. Bởi qua năm 2011 chúng ta cùng thành tâm cầu nguyện cho giáo hội mà được thi vào luống sinh khí mới, luống sinh khí của Chúa Thánh Linh. Giáo hội chính là Nhiệm thể của chúa Kitô, chúng ta xác tín rằng Ngài không để giáo hội mà Ngài đã tạo dựng bằng chính máu của mình đổ xuống để cứu chúng ta khỏi mọi tội lỗi và đang tha hi p v i loài qu đ . Xin cùng nhau nguyện cầu cho những ai đang lầm lạc được sớm tìm thấy quay về nhà của con hoang đàng trong Kinh Thánh, nguyện cầu cho họ được quên rằng người Cha nhân từ luôn ngóng đợi và tình yêu, tình phút để được ôm ấp con yêu đổ vào lòng và nói với nó là tôi tha khi nó thành tâm quay về ...

Ngày cuối cùng của năm 2010 đầy biến động.

VQ B